

مجامع امور صنفی	چاپخانه داران	نهادهای صنفی
امکان ادغام وجود دارد شرق: بحث ادغام مجامع امور صنفی به حساس ترین نقاط خود نزدیک می شود. از قرار معلوم مرکز اصناف و بازرگانان به شدت پیگیری های لازم در این مورد را انجام می دهد. تاکنون زمره های عملیاتی شدن این طرح در شیراز، زنجان و اصفهان نیز به وجود آمده است. اما همچنان نظرات گوناگون و بعضاً متضادی از سوی صنوف در مورد این طرح ارائه می شود. فعالان اصناف اعتقاد دارند که اختلاف سستی مجامع امور صنفی تولیدی و توزیعی مانع از به ثمر رسیدن این طرح می شود. اما در همین حال نایب رئیس شورای اصناف کشور نظر دیگری دارد: «هیچ مشکلی از این بابت وجود ندارد.» رئیس مجمع امور صنفی تهران می افزاید: «در این مورد نیاز اساسی به اصلاح قانون وجود دارد. چرا که ماده ۲۲ و ۲۳ قانون تعداد واحدهای صنفی هر مجمع را در نظر گرفته است به همین دلیل باید در ابتدا قانون اصلاح شود.» قاسم نوده فراهانی در مورد نظر توزیع کنندگان در مورد این طرح می افزاید: «اگر به این وسیله ساختار اصلاح شود هیچ کم مخالفت نخواهد کرد.» اما خیلی از آگاهان مسائل صنفی اعتقاد دارند که اختلاف نظرها میان مجامع تولیدی و توزیعی می تواند آینده این طرح را با مشکل مواجه سازد هر چند که نایب رئیس شورای اصناف کشور نظر دیگری دارد: «هیچگاه اختلاف عقیده ای وجود نداشته است اگر هم چنین موضوعی بوده مورد تأیید مجمع امور صنفی توزیعی تهران نیست.» او در حالی چنین سخن می گوید که هنوز هم میان تولیدکنندگان و توزیع کنندگان بر سر مسائلی مانند مالیات ها درگیری هایی وجود دارد. رئیس مجمع امور صنفی توزیعی زنجان نیز چندی قبل وجود اختلاف های سستی میان تولیدکنندگان و توزیع کنندگان را تکذیب کرده بود، در همین حال فراهانی می گوید: «در بسیاری از شهرستان ها مجامع امور صنفی به شکل رسمی با یکدیگر ادغام شده اند و فقط در چند استان این اتفاق نیفتاده است.» وی ادامه داد: «براساس قانون نظام صنفی باید یک سری آئین نامه ها اصلاح شود تا بتوان مجامع را به شکل رسمی با یکدیگر ادغام کرد.» فراهانی در مورد نظر مجمع امور صنفی توزیعی تهران در مورد این طرح چنین اظهارنظر می کند: «مجمع توزیعی تهران هیچ مخالفتی با این موضوع ندارد و اگر موانع قانونی برطرف شود حتماً این موضوع در تهران هم عملی می شود.» فراهانی در مورد مزایای ادغام مجامع امور صنفی تولیدی و توزیعی اظهار داشت: «بزرگترین حسن این طرح کاهش میزان هزینه ها است. اگر مجامع ادغام شوند دیگر بسیاری از رفت و آمدها میان مجامع امور صنفی تولیدی و توزیعی از میان می رود و به این شکل به صنف هم کمک می شود.»	بحران تجهیزات مستهلک شرق: صنوف درگیر صنعت چاپ تقریباً همگی با یکدیگر دچار مشکل شده اند. از یک طرف صحافان از چاپخانه داران گلایه دارند و از سوی دیگر چاپخانه ها از دولت و سایر صنوف درگیر پروژه های چاپ می نالند. چاپخانه داران اعتقاد دارند که فعالیت واحدهای غیر مجاز که تعداد آنها در تهران به ۴هزار نفر به لای در این صنف فعالیت می کنند. براساس قانون بر فعالان صنف چاپ تنگ کرده است. براساس قانون چاپخانه موسسه یا کارگاهی است که در آن فعالیت های چاپی بر روی کاغذ و سایر اشیا از طریق انواع چاپ انجام می شود. این در حالی است که بسیاری از واحدهای غیر مجاز در تهران و شهرستان ها به شکل زیر پله ای در این صنف فعالیت می کنند. براساس قانون تنها مراکزی که پر وانه کسب تأیید شده باشند حق فعالیت در زمینه چاپ را دارند. سفارش دهندگان نیز باید به مراکز رسمی رجوع کنند. اما از قرار معلوم اوضاع در عالم واقع با آنچه در قانون به آن اشاره شده زمین تا آسمان فرق می کند. یکی از فعالان صنف چاپخانه داران در این مورد می گوید: «افرادی که هزینه های رسمی را برای برپایی چاپخانه نمی پردازند به دلیل کم تر بودن هزینه ها شان قیمت ها را در بازار می شکنند به همین دلیل شرایط کار برای سایرین سخت می شود.» رئیس اتحادیه چاپخانه داران چندی قبل از تکتیر بی رویه واحدهای چاپخانه در تهران اطلاع داده بود. کلاری در این مورد می گوید: «آنها فقط باید سفارش های دولتی را تأمین کنند اما با پیشنهاد قیمت هایی بسیار پائین، سفارش های چاپخانه های خصوصی را در دست می گیرند و چاپخانه خصوصی را به آستانه ورشکستگی می رسانند.» تجهیزات رسته و سودا ی نوسازی در حال حاضر ۹۹ درصد دستگاه های چاپ کشور متعلق به سال ۱۹۵۰ تا ۱۹۸۰ میلادی بوده و همگی مستعمل و از کار افتاده اند. این جمله را رئیس اتحادیه چاپخانه داران بیان می کند. به اعتقاد فعالان حوزه چاپ دستگاه های مستهلک چاپخانه مانع از پیشرفت صنعت چاپ در کشور می شود. در همین حال مدیر یکی از چاپخانه ها می گوید: «قیمت بالای ماشین آلات و تکنولوژی چاپ چند سالی است که موجب رونق واردات ماشین آلات دست دوم از سوی اعضا شده که این موضوع به خانواده چاپ ضربه زده است.» براساس قوانین واردات دستگاه های مربوط به قبل از سال ۲۰۰۰ میلادی به کشور ممنوع است. همین موضوع سبب شده تا بسیاری از ناشران واردات خود دستگاه های دسته دوم بی کیفیت را وارد کنند چراکه بسیاری از فعالان صنف توان خرید دستگاه های مدرن و به روز را ندارند.»	گسترش فعالیت های فرهنگی شرق: «جامعه انجمن های اسلامی اصناف و بازار باید وارد حوزه فرهنگ سازی شود.» این جمله را مشاور رئیس جمهور در امور اصناف می افزاید: «در واقع اصل وجودی جامعه انجمن های اسلامی اصناف و بازار نیز برای انجام فعالیت های فرهنگی است. جامعه انجمن های اسلامی اصناف و بازار باید مردم را با وظایف شرعی و دینی شان آشنا کنند.» محمدرضا اعتمادیان اعتقاد دارد که پرداختن به امور فرهنگی مقدم بر انجام فعالیت های سیاسی در بازار است. وی می افزاید: «جامعه انجمن های اسلامی اصناف و بازار وظیفه دارد تا فعالان صنوف کشور را جمع کند و به آنها آموزش های لازم را بدهد تا دستورات دینی و اخلاقی هم در میان صنوف بیش از پیش جا بیفتد.» مشاور رئیس جمهور در امور اصناف و بازرگانان سپس اضافه کرد: «اگر آموزش های لازم به صنوف داده شود راه برای شکل گیری بازارهای اسلامی باز می شود.» محمدرضا اعتمادیان در مورد فعالیت های این نهاد صنفی می گوید: «آنگونه که آنها ادعا می کنند در فعالیت های فرهنگی مشارکت های زیادی داشته اند. اما به نظر بنده و با توجه به اثرات آن فعالیت های فرهنگی جامعه انجمن های اسلامی اصناف و بازار ناکافی است.» وی ادامه داد: این نهاد صنفی باید با برنامه ریزی و برگزاری جلسات مکرر و استفاده از افراد عالم به مسائل دینی به آموزش اصناف بپردازد. اعتمادیان سپس می افزاید: «جایگاه کسبه و بازاریاران در محله ها بسیار بالا است. یک نجار محرم اسرار به شمار می آید.

اسلامی اصناف و بازار باید به فرهنگ‌سازی در میان بازاریان بپردازد.
تشکل جامعه انجمن‌های اسلامی اصناف و بازار از نظر تشکیلاتی ارتباطی با مؤتلفه اسلامی ندارد ولی از نظر خط فکری با این حزب سیاسی همسویی‌های بسیاری دارد.
بسیاری از فعالان اصناف اعتقاد دارند که اقدامات فرهنگی و زمینه‌سازی‌های اجتماعی هنوز آنچنان که نیاز بازار است برای آنان انجام نشده است.
به همین دلیل بسیاری از نارسایی‌ها و ناهنجاری‌ها در بازار کشور به وضوح به چشم می‌خورد.
اعتمادیان در این مورد می‌گوید: «برای ساماندهی اصناف باید کارهای فرهنگی انجام شود. این موضوع بارها به روسای اتحادیه‌ها و همچنین جامعه انجمن‌های اسلامی اصناف و بازار گوشزد شده است.» مشاور رئیس‌جمهور در امور اصناف می‌افزاید: «در واقع اصل وجودی جامعه انجمن‌های اسلامی اصناف و بازار نیز برای انجام فعالیت‌های فرهنگی است. جامعه انجمن‌های اسلامی اصناف و بازار باید مردم را با وظایف شرعی و دینی‌شان آشنا کنند.» محمدرضا اعتمادیان اعتقاد دارد که پرداختن به امور فرهنگی مقدم بر انجام فعالیت‌های سیاسی در بازار است.
وی می‌افزاید: «جامعه انجمن‌های اسلامی اصناف و بازار وظیفه دارد تا فعالان صنوف کشور را جمع کند و به آنها آموزش‌های لازم را بدهد تا دستورات دینی و اخلاقی هم در میان صنوف بیش از پیش جا بیفتد.» مشاور رئیس‌جمهور در امور اصناف و بازرگانان سپس اضافه کرد: «اگر آموزش‌های لازم به صنوف داده شود راه برای شکل‌گیری بازارهای اسلامی باز می‌شود.» محمدرضا اعتمادیان در مورد فعالیت‌های این نهاد صنفی می‌گوید: «آنگونه که آنها ادعا می‌کنند در فعالیت‌های فرهنگی مشارکت‌های زیادی داشته‌اند. اما به نظر بنده و با توجه به اثرات آن فعالیت‌های فرهنگی جامعه انجمن‌های اسلامی اصناف و بازار ناکافی است.»
وی ادامه داد: این نهاد صنفی باید با برنامه‌ریزی و برگزاری جلسات مکرر و استفاده از افراد عالم به مسائل دینی به آموزش اصناف بپردازد.
اعتمادیان سپس می‌افزاید: «جایگاه کسبه و بازاریاران در محله‌ها بسیار بالا است. یک نجار محرم اسرار به شمار می‌آید.

■ **تجهیزات کهنه و سودای نوسازی**

در حال حاضر ۹۹ درصد دستگاه‌های چاپ کشور متعلق به سال ۱۹۵۰ تا ۱۹۸۰ میلادی بوده و همگی مستعمل و از کار افتاده‌اند. این جمله را رئیس اتحادیه چاپخانه‌داران بیان می‌کند.
به اعتقاد فعالان حوزه چاپ دستگاه‌های مستهلک چاپخانه مانع از پیشرفت صنعت چاپ در کشور می‌شود.
در همین حال مدیر یکی از چاپخانه‌ها می‌گوید: «قیمت بالای ماشین‌آلات و تکنولوژی چاپ چند سالی است که موجب رونق واردات ماشین‌آلات دست‌دوم از سوی اعضا شده که این موضوع به خانواده چاپ ضرر به زده است.»
براساس قوانین واردات دستگاه‌های چاپ مربوط به قبل از سال ۲۰۰۰ میلادی به کشور ممنوع است.
همین موضوع سبب شده تا بسیاری از ناشران وادار شوند دستگاه‌های دسته‌دوم بی‌کیفیت را وارد کنند چراکه بسیاری از فعالان صنف توان خرید دستگاه‌های مدرن و به روز را ندارند.»

فراخوان پژوهشی

معاونت غذا و داروی وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی بدینوسیله اولویت های تحقیقات کاربردی خود را درسال **۱۳۸۵** با هدف ارتقاء سیستم مدیریت در نظام غذا و داروی کشور به شرح زیر اعلام می نماید.
از عموم علاقمندان و پژوهشگران دعوت می نماید جهت کسب اطلاعات بیشتر و دریافت پرسشنامه مربوطه مستقیماً به دبیرخانه تحقیقات کاربردی معاونت غذا و دارو - خیابان فخر رازی - ساختمان شماره ۳ وزارت بهداشت - طبقه دوم مراجعه و یا با شماره تلفن ۶۶۴۱۷۲۵۲ تماس حاصل نمایند.
آخرین مهلت دریافت پروپوزال های تکمیل شده اول مرداد ماه ۸۵ می باشد.

یادآوری می شود پرسشنامه آئین نامه و دستورالعمل های پژوهشهای کاربردی از سایت معاونت غذا و دارو به آدرس **WWW.fdo.ir** قابل دسترسی می باشد.

- سطح بندی ارائه خدمات دارویی در بیمارستانهای کشور
- بهینه سازی توزیع داروهای بیماران خاص و داروهای اتاق عمل
- ساماندهی و طراحی الگوی تخصیص یارانه دارویی
- راهکارهای بهبود وضعیت روش قیمت گذاری داروها
- نظام گردش اطلاعات الکترونیکی مربوط به تولید، ورود و مصرف غذا و دارو
- مدل سازی ریاضی، آماری در تأمین و توزیع دارو و غذا
- خدمات دارویی در داروخانه های سرپایی سطح کشور
- پایش چگونگی ارائه خدمات دارویی در طرح بیمه روستایی
- اولویت های ورود داروها به فهرست دارویی کشور با روش **EBM** بر اساس الگوی بیمارها تا سال ۱۴۰۰
- Holding دارویی ایران چالش ها، چشم انداز
- اثر پیوستن ایران به **WTO** و کاهش حق تعرفه ها بر بازار دارویی ایران
- حقوق مالکیت معنوی (**IP**) و ثبت اختراعات در تحقیقات و صنایع غذا و دارو
- پایش شاخص های کارآمدی نظام غذا و داروی کشور در مقایسه با دیگر کشورها
- سطح بندی صنایع دارویی کشور بر اساس استانداردهای **GMP** و تعیین کیفیت
- سطح بندی واحدهای تولیدی مواد خوراکی، آشامیدنی و آرایشی و بهداشتی با توجه به استانداردهای مدیریت سیستم های مواد غذایی
- استقرار سیستم **HACCP** در موسسات تولید و توزیع مواد غذایی - مکمل ها و...
- میزان آلاینده هاو سموم در محصولات غذایی و خشکبار
- ارتقاء و تثبیت روشهای مطالعات **PMS** و **QC** در زمینه های مختلف غذا و دارو در کشور
- ساماندهی ساختار تأمین - توزیع و نظارت بر داروهای گیاهی
- راهکارهای ارتقاء مصرف صحیح غذا و دارو در سطح جامعه
- ارتقاء سیستم تجویز و مصرف منطقی داروها در کشور
- ارتقاء سیستم اطلاع رسانی غذا / داروها و سموم
- راهکارهای ارتقاء و الگوی مناسب جهت ثبت عوارض و خطاهای دارویی
- ارتقاء سیستم نظارت بر قاچاق و داروهای تقلبی
- ارتقاء کیفیت ضوابط و استانداردهای نظام غذا و داروی کشور و تطبیق آنها با استانداردهای مورد تأیید بین المللی
- مدیریت بحران در سیستم های غذا و دارو
- ساماندهی نظام ایمنی زیستی، مدیریت - مخاطرات

اصناف دوشنبه ها منتشر می شود

شرق : بسیاری از فعالان حوزه اصناف اعتقاد دارند که پتانسیل‌های این بخش در اثر کم‌توجهی مسئولان دولتی عمدتاً هز می‌رود. در حال حاضر دو میلیون واحد صنفی در کشور فعالیت دارد که توسط شش میلیون شاغل صنفی اداره می‌شود. صنوف بر این باورند که چنین پتانسیلی می‌تواند کارکردهای بیشتری از آنچه که در حال حاضر وجود دارد، داشته باشد در همین حال رئیس شورای اصناف هم چنین مواضعی را تأیید می‌کند: «متأسفانه تاکنون کمتر از نیروی اصناف استفاده شده است.» گفتار علی فاضلی از سوی بسیاری از صنوف تولیدی و توزیعی مورد پذیرش قرار می‌گیرد. فاضلی می‌افزاید: «یکی از اصلی‌ترین مشکلات کنونی کشور به همین عدم استفاده صحیح از نیروهای صنفی مربوط می‌شود.» وی می‌افزاید: «سیاست‌های غلط موجب شده که حتی امر توزیع نیز با اختلال مواجه شود.» صاحب‌نظران اصناف بر این باورند که توزیع کنندگان در پی احاطه دولت بر این حوزه همچون تولیدکنندگان دچار مشکل شده‌اند. رئیس شورای اصناف نیز به شکل تلویحی این موضوع را مورد نقد قرار می‌دهد. اما گسترش بی‌رویه واحدهای صنفی نیز به چالشی جدید برای اصناف بدل شده است. علی فاضلی در این مورد می‌گوید: «واسطه‌گری غیرمفید و گسترش واحدهای صنفی هر لحظه رو به فزونی است. خیلی‌ها دیگر به دنبال فرار از فعالیت‌های تولیدی هستند.» بنا به دلایل گوناگون پرداختن به مشاغل کوچک و ایجاد واحدهای صنفی در تهران پس از انقلاب رونق خاصی پیدا کرده و تعداد واحدهای صنفی نسبت به در دهه قبل افزایش قابل توجهی داشته است. در دهه ۵۰ به ازای هر ۷۰ نفر یک واحد صنفی فعال بود که این رقم برای دهه ۶۰ به عدد ۶۰ نفر رسید. در دهه ۷۰ اوضاع قدری بهتر شد و آمار تعداد واحدهای صنفی به ازای هر نفر به رقم ۵۰ بسنده کرد. در حال حاضر نیز رقم مورد نظر به ۳۲ نفر رسیده است. این درحالی است که استاندار بین‌المللی نشان می‌دهد به ازای هر ۲۳۰ نفر باید یک واحد صنفی فعال باشد. فاضلی اعتقاد دارد آمار واحدهای صنفی توزیع‌کننده کشور همچنان در حال رشد است. او می‌افزاید: «اصلی‌ترین فعالیت دولت باید جلوگیری از گسترش بی‌رویه واحدهای صنفی باشد. گسترش بی‌رویه این واحدها در بلندمدت آسیب‌های فراوانی را به دنبال دارد. رئیس شورای اصناف اضافه کرد: «این موضوع در نظام اقتصادی پذیرفته نیست که تعداد واحدهای صنفی چنین روند صعودی را پی گیرند.» به اعتقاد کارشناسان رکود بخش‌های تولیدی و سود تضمین شده حضور در فعالیت‌های واسطه‌گری موجب بروز چنین پدیده‌هایی شده است. فاضلی سپس به جایگاه کاربردی اصناف در نظام اقتصادی کشور نیز اشاره می‌کند: «دو میلیون واحد صنفی به‌عنوان روابط عمومی دولت می‌تواند به‌طور نسبی در محو مشکلات کوشا باشد.» وی ادامه داد: «اما این بستگی به سیاست‌گذاری‌های دولت دارد که چگونه از این پتانسیل استفاده کند.» رئیس شورای اصناف از نحوه فعالیت‌های دولت گلایه دارد. به اعتقاد او تاکنون حرکت مثبتی برای کمک به صنوف انجام نشده است. فاضلی می‌افزاید: «اگر حسن نیتی در بدنه دولت وجود داشته تاکنون کمتر شاهد آن بوده‌ایم. مدیران اجرایی دولت باید کمک بیشتری به اصناف داشته باشند.» به‌نظر می‌رسد که به‌رغم گفته‌های مسئولان دولتی تاکنون کمترین حمایتی از صنوف نشده است.

سینماداران

فرسودگی و دلمردگی

محمد علی : فرسودگی سالن‌های سینما و عدم توجه دولت به نوسازی سینماها به همراه سود ناچیز سینماداری موجب شده تا اهالی صنف سالن‌داران سینما به شدت از وضعیت کسب و کار خود گله‌مند شوند. در حال حاضر به غیر از ۴ سینمای سرشناس تهران مابقی سالن‌های سینمای شهر در اکثر روزهای هفته با نیمی از ظرفیت خود فیلم‌ها را اکران می‌کنند. فعالان این صنف اعتقاد دارند که دولت باید برای نوسازی سالن‌ها قدم جلو گذارد و از سوی دیگر با ایجاد تسهیلاتی خاص شرایط را برای حضور سرمایه‌گذاران جدید فراهم آورد. به باور آگاهان صنف سالن‌داران سینما شرایط اقتصادی نامطلوب بسیاری از قدیمی‌های این صنف را به فکر جست‌وجوی راه‌چاره‌ای برای تغییر کاربری محل کسب‌شان انداخته است. مشکل فرسودگی تجهیزات و ساختمان سینماهای کشور نیز بسیاری از فعالان سینمایی را نگران آینده این صنعت ساخته است. اوضاع مالی سینمای ایران به قدری نیست که از گردش پول در آن بتوان بخششی را به سالن‌های سینما اختصاص داد. به همین جهت استهلاک سالن‌ها هر روز بیشتر و گریز اندک مخاطبان نیز افزون‌تر می‌شود تا سالن‌داران بیش از پیش به فکر ترک حرفه خود بیفتند. انجمن سینماداران ایران از جمله قدیمی‌ترین صنف سینما محسوب می‌شود. اعضای این صنف شامل روسای سینماهای کشور است که ریاست شورای مرکزی آن را محمد اشرفی رئیس یکی از سینماهای شرق تهران برعهده دارد. در حال حاضر حدود ۲۶۰ سالن سینما در کشور فعالیت دارند اما بیش از نیمی از آن توسط بخش‌های مختلف دولتی اداره می‌شوند به طوری که حوزه هنری با ۸۰ سالن نقش عمده را در سینماداری کشور ایفا می‌کند و دیگر ارگان‌ها مانند آموزش و پرورش، شهرداری، وزارت ارشاد، بنیاد مستضعفان و بنیاد شهید نیز هر یک سهمی را در اداره سینماها برعهده دارند. همین تنوع مالکیت مشکلات فراوانی را در زمینه توزیع فیلم به وجود آورده است. سینماهای دولتی هم که به‌طور مستقل اداره می‌شوند، دغدغه‌های مالی‌ای همانند خصوصی‌ها دارند. در حالی که این روزها همه از کمبود سالن سینما در کشور صحبت می‌کنند و این مشکل را مهم‌ترین معضل سینمای ایران می‌دانند باز هم اخباری مبنی بر تعطیلی سالن‌های سینما به گوش می‌رسد. در همین رابط محمد اشرفی چنین اظهارنظر می‌کند: «مدتی است همه هزینه‌های سینما به سوی تولید فیلم رفته است در حالی که کسی به این فکر نمی‌کند که این فیلم‌هایی که تولید می‌شوند باید در سالن‌های سینما نمایش داده شوند.»وی ادامه می‌دهد: «در کنار نام همه حرفه‌های موجود در این هنر نام سینما وجود دارد– بازیگر سینما، کارگردان سینما و... – و این نشان از آن دارد که فعالیت و تلاش کلیه این حرفه‌ها به سینما ختم می‌شود.» وی که در شورای صنفی اکران و در کمیسیون ماده ۵ (تجهیز سالن‌ها) هم عضویت دارد می‌گوید: «پرشدن سالن‌های سینما در نقاط حاشیه‌ای تهران به یک رویا تبدیل شده است، حتی در سینمایی مثل قدس که در محل بورس و مرکز تهران قرار دارد هم استقبال خوبی از سوی مردم صورت نمی‌گیرد اما باز هم مسئولین کمبود سالن را معضل اصلی سینما می‌دانند در حالی که باید کاهش کیفیت فیلم‌ها و عدم موفقیت آنها در جذب مخاطب را مشکی بزرگ برای سینمای ایران دانست و به فکر ارتقای سطح کیفی فیلم‌ها و به تبع آن جذب تماشاگر باشیم.» وی همچنین درخصوص فعالیت‌های صنف سینمایی می‌گوید: «این روزها خانه سینما روزهای سختی را پشت‌سر می‌گذارد، به طوری که آشفتگی بین صنف‌های مختلف روز به روز بیشتر می‌شود.» وی می‌افزاید: «در همین حال تلاش‌های زیادی شد تا صنف سینمادارها را هم در این درگیری‌ها شرکت دهند اما ما صلاح کار را در سکوت دانستیم و اعتقاد داریم باید آرامش در خانه سینما حاکم شود تا اوضاع به نفع سینما پیش رود.»

سال سوم ■ شماره ۷۹۳ شرق

آهن فروشان

بازار اسیر زد و بندهای پنهان

شرق : قیمت آهن همچنان در بازار سیر صعودی را می‌پیماید. همین موضوع موجب شده تا سبیل انتقادهای صنف فروشندگان آهن آلات به سوی ارگان‌های دولتی درگیر با پروژه واردات روانه شود.
فروشنندگان آهن آلات اعتقاد دارند که اقدامات موسسه استاندارد مبنی بر جلوگیری از واردات حجم وسیعی از تیرآهن‌های غیراستاندارد موجب شده تا بازار برهم بریزد. رئیس اتحادیه فروشندگان آهن آلات در این مورد می‌گوید: «واردات در سال جاری کم شده است با این حساب ۹ میلیون تن کسری برای سال ۸۵ وجود دارد که تنها یک میلیون و ۱۰۰ هزار تن از آن از طریق واردات تأمین شده است.»
«آزاد اضافه کرد: «مقداری آهن در گمرک کشور نیز وجود دارد که موسسه استاندارد به دلایل غیرکارشناسی مانع از ورود آن به بازار می‌شود.» رئیس اتحادیه فروشندگان آهن آلات می‌افزاید: «اگر جلوگیری از ورود آهن ادامه پیدا کند، به‌طور حتم قیمت‌ها به شکل مداوم تا پایان شهریورماه افزایش می‌یابد.»
رئیس کمیسیون عمران مجلس شورای اسلامی نیز تا حدودی مواضع صنف فروشندگان آهن آلات را تأیید می‌کند. شاهی‌عربلو می‌گوید: «تصمیمات مهم نباید یک شبه اتخاذ شود. اگر قرار است از ورود کالایی جلوگیری شود باید به عواقب به‌وجود آوردن محدودیت‌ها فکر کرد.»
بحث تیرآهن این روزها دیگر به اصلی‌ترین بحث محافل صنفی بدل شده است. هر ساله مرسوم بود که در تابستان‌های مصالحه ساختمان‌ی و به‌خصوص آهن سیر صعودی را پیش برده اما میزان افزایش‌ها به‌طور متوسط به حدود ۵ تا ۱۰ درصد می‌رسید ولی تاکنون هیچ‌گاه پیش نیامده بود که قیمت‌ها به‌طور ناگهانی ۳۰ درصد افزایش یابند. رئیس اتحادیه آهن‌فروشان افزود: «حرکت موسسه استاندارد نمی‌تواند توجیه‌پذیر باشد چرا که آهن‌های وارداتی استاندارد اروپا را دارد.»
وی ادامه داد: «استاندارد ادعا دارد وزن تیرآهن‌های وارداتی تا هفت کیلوگرم از مشابه آنچه ذوب آهن تولید می‌کند، کمتر است. به همین دلیل مانع از ورود آن می‌شوند.»
رئیس اتحادیه آهن‌فروشان از برقراری یک سری روابط پنهان نیز خبر می‌دهد. آزاد می‌گوید: «به دلیل آنکه واردات تیرآهن موجب ضرر کردن عده‌ای خاص می‌شود استاندارد اجازه ورود کالاها به بازار داخلی را نمی‌دهد.»
آزاد در شرایطی از حضور تجاری خاص بازار آهن اطلاع می‌دهد که تا چندی قبل صنف متبوع او از سوی کارشناسان با عنوان دلیل اصلی گرانی‌های اخیر برشمرده می‌شد. وی می‌افزاید: «به دلیل اینکه عده‌ای متضرر نشوند تاکنون اجازه ورود تیرآهن به بازار را ن داده‌اند.»
آزاد حاضر نیست از افرادی که به آنان اشاره می‌کند نامی به میان آورد. رئیس اتحادیه آهن‌فروشان افزود: «ذوب‌آهن و کارخانه‌ها نمی‌توانند آهن مورد نیاز را به موقع وارد بازار کنند. در حال حاضر ذوب‌آهن برای آبان‌ماه فروش دارد. این شیوه فروش نیز به ضرر بازار است.»
رئیس شورای اصناف نیز در این باره: «فاصله میان زمان تولید تا فروش آهن آلات موجب شده تا قیمت‌ها در بازار دوگانه شوند. همین جریان هم آسیب‌های فراوانی وارد کرده است.» رئیس اتحادیه آهن‌فروشان می‌افزاید: «باید نماینده‌ای از صنوف در بورس حضور داشته باشد تا افرادی که با اقدامات خود بازار را برهم می‌ریزند مشخص شوند.»
وی ادامه داد: «قطعاً بورس در گرانی‌های اخیر مؤثر بوده است ولی توان جلوگیری از افزایش قیمت‌ها در بورس وجود ندارد. یازده کارگزارای خاص در تحولات اخیر بازار مؤثر بوده‌اند.»
صنف فروشندگان آهن‌آلات خود را در جریان گرانی ۳۰درصدی قیمت‌های گناه قلمداد می‌کند و توپ را به زمین بورس می‌اندازد. این در حالی است که عده‌ای از صاحب‌نظران انتصاری بودن بازار آهن را دلیل اصلی گرانی‌های اخیر برمی‌شمارند.